

agtig eller ensidig, saaledes at Nævningerne kunde vildledes ved samme.

Spøvidt iøvrigt en paaanket Tilfidesættelse af de forefrevne Regler angaaende Rettergangsmaaden kan betragtes som væsentlig, bliver at afgjøre af Høiesteret efter de foreliggende Omstændigheder;

3) at Straffeloven urigtigt er anvendt, navnlig:

a) at en Handling er anset strafbar, skjøndt den efter rigtig Anvendelse af Straffeloven ikke kan henføres under samme, eller omvendt;

b) at en Handling er henført under et andet Straffebud, end det, der paa samme burde anvendes, forudsat dog, at saadant kan tillægges Indskyldelse paa Straffen,

c) at Straffens løbbestemte Grændser ere overskredne, eller en i det givne Tilfælde uhjemlet Straffearart anvendt.

Afgjørelsen af Spørgsmaalet om den Anklagedes Skyld eller Uskyld samt Valget af Straffegraden indenfor de løbbestemte Grændser kan ikke blive Gjenstand for den heromhandlede Paaankning.

§ 306.

De under foregaaende Paragraf Nr. 1 Littr. b og c henhørende Anker kunne alene gjøres gjældende for Høiesteret, naar de allerede ere fremsatte ved Hovedforhandlingen, eller og de Omstændigheder, hvorpaa de støttes, først senere ere komne til den Paaagjældendes Kundskab.

Den i samme Paragraf under Nr. 2 Littr. c nævnte Anke kan kun fremsættes for Høiesteret, naar den Bedkommende har anmeldt samme for Nævninge eller Kredsrettens Formand, inden Forhandlingen i det hemmelige Møde begyndte.

Tilfidesættelse af forefrevne Former kan kun komme i Betragtning for Høiesteret, naar det fremgaaer af Tingbogen, at en saadan har fundet Sted, eller naar den Paaagjældende inden Hovedforhandlingens Slutning har paatalt samme.

Mangler ved Forundersøgelsen kunne ikke paaberaabes som Grunde til at bestride Dommens Gyldighed, med mindre de for Hovedforhandlingens Slutning ere paatalte.

§ 307.

Paaankning fra Kredsretten til Høiesteret finder ogsaa Sted, naar den Feil, hvorover der klages, er begaaet ved Underretten, men ikke afhjulpen ved Kredsretten, naaget Anke i saa Henseende har været fremsat for sidstnævnte Ret.

§ 308.

Paaankningen kan stee saavel fra den offentlige Anklagers som fra den Anklagedes Side. Er Dom overgaaet Nogen, som ei har fyldt sit 18de Aar, kan derhos Børgen paa hans Vegne paaanke Dommen.

Den Anklagede kan imidlertid ikke grunde nogen Anke paa Tilfidesættelsen af Forfrifter, som alene ere givne til Støtte for Anklagen, og omvendt kan imod den Anklagedes Indsigelse ingen Anke af den offentlig Anklager gjøres gjældende paa Grund af Tilfidesættelse af Forfrifter, som udelukkende sigte til den Anklagedes Lørb.

Naar Hovedsagen paaankes, kan Paaankning ogsaa stee med Hensyn til Straffe, som i Medfør af §§ 178 og 190, 40 og 214, samt 149 ere ifundne Vidner, Nævninger eller Andre. Særlig Paaankning i de nævnte Tilfælde kan ikke stee af den, der er idømt forporlig Straf eller Bøder paa mindst 100 Rd.

§ 309.

Naar Paaankning finder Sted, kan den Forurettede, der under Sagen har paastaet sig Erstatning tilkjendt, for Høiesteret varetage sit Lørb med Hensyn til den saaledes af ham nedlagte Paaastand, dog at han ei kan paastaae Dommen i Henseende til Erstatningen forandret, naar den af de Bedkommende kun er paaanket til at kjendes uefterrettelig, ligesom han ei heller kan anke over en Dom, hvorved han er henvist til at indtale sit formentlige Erstatningskrav under et særskilt Søgmaal. Særlig Paaanke af den Forurettede kan finde Sted, naar hans Paaastand angaaer mindst 100 Rd.

§ 310.

Paaankningen maa inden en Frist af 8